

వల్లరూ ప్రఊజెస్‌తోనేదిగా ననగదు ముఖ్యవల్ల.
అంధవను నిన్న హత్యల్లి ఎను పాత్ర వహిసిద
ఎంబుదర బగ్గె ననగ గొత్తుగబేకాగిద.

కథగళ ప్రకార, అవత్తు యిద్ద గీడ్డ రాత్రి నడేద
కూడదల్లి (నీను బక్కాశనన్న లుశిసిద యుద్ధ!)
రుడాకి నిన్న రహస్యవన్న బయలు మాడిద. అవను
అవత్తు జాస్తి కుదిదిస్తేనో అభవా నిన్న కావడ
బగ్గె అవసిగే హోటేకిచ్చు జాస్తియాయితో
గొత్తిల్ల. ఎరడు ఇరబేకు. అవత్తు అవన
బాయింద నిన్న సాలుగళు పుంఖానుపుంఖవాగి
హోరబందపు. అల్లి సేరిద్ద సైనికు, కవిగళు
అదన్న కేళి హుండ్రుహోగి అవన బళి బందు
‘ఇప్పు జేణాగి కవిత బరెదవరు యారు?’ ఎందు
కేళిదరు. అవను కోష్ట లూత్రర నిన్న భిషయవన్న
మణ్ణువాలు మాడితు. తగిలూ హాగేయే
రాబియా, నమ్మింధ హెగసరు మలిగిరువాగిలూ
ఈ దేశదల్లి నమ్మన్న ఇరిదుకొల్పువ సంచుగళు
సద్గిల్చే నడెయుత్తాఁ.

కథగళ ప్రకార, అందు రుడాకి బడబుడిసి
‘ఇదన్న బరదిద్ద రాజన మగళు రాబియా.
అశే ప్రైతియల్లి ముఖులుపుదరిందలో
కవితగళు ఇప్పు అద్భుతవాగివ. అదూ నమ్మల్లర
గులామవాగిరువ బక్కాశన ప్రేమదల్లి...’
ఎందు వదరిచిట్ట (అభవా చాణాక్షవాగి నిన్న
హేసరు కేళిది). నిన్న మణ్ణురు బుఖారాదింద
దూరద ఉండల్లి కుదిదు మత్తేరిదపర కూడదల్లి
నడేద్దు ఇప్పు రాబియా. రుడాకి నినగే మాత్ర
పోస మాడల్లి: నిన్న ప్రైతిభేగీ, నిన్న జీవన్,
సంశోషకే దొడ్డ మోస మాడిచిట్ట. నిన్న
హత్యలు ముఖు సంచకేలరరల్లి అవను ఒచ్చ. అవన
ఏద్వత్తిగే, దృష్టిక్రిగే కేలవరు అవనన్న
ప్రఊజె మాడుత్తారే ఎంబు గొత్తిదే. ఆదరే
అవ్వావక్కు నాను కిమ్మత్తు కేలండుపుదిల్ల, అష్ట
దొడ్డవనాగి గొత్తిద్దో గొత్తిల్లదేయో అవను
నిన్న హత్యగే ముమ్మడి బరెదనల్ల, అదన్న నాను
సహిసుపుదిల్ల. అదక్కే రాబియా, ఇవత్తిగూ
రహస్యగళన్న హేళి నావ్వారూ నమ్మదియిందిరలు

సాధ్యవిల్ల.

రుడాకియ మాతు కేళిద దినవే నిన్న తమ్మ
నినగ కళంక-కీతిక ఎరడన్న దయపాలిసిబిట్ట.
ఆ క్షణవే అవను కూడదింద హోరబందు
జక్కవతీయ కులద మయాందగే మసి బళిద
నిన్న హత్యలు సంచు రూపిసిద. రాబియా, నిన్న
కథయిన్న చరిత్రెయ పత్య పుస్తకగళల్ల, కథగళ,
వెబోభాగుగళల్ల హేగే హేఱుత్తారే ఎంబుదు
నినగ గొత్తిల్ల. సరియాగి హేళబేచు ఎందరే
- ఇల్లి యావ మయాందయిం ఇల్ల, యావ
హత్యలు పాపపుట్టెయిం ఇల్ల. పురుషాదికార,
రక్తాదాకగళన్న హజెబరక, దురంత పేమ
ఎందల్ల కథె హోసదరె ఎల్లరూ శతమానగళవరగే
చాయిబిట్టుకేందు కేఱుత్తారే అష్టే.

నిన్న కథెయిన్న హేగే ముగిసుత్తారే: నిన్న
తమ్మ నిన్నన్న స్వానగ్యహదల్లి బంధిసి ఎరడూ
ముంగేగళన్న కత్తరిసిద. స్వానగ్యహదల్లి నిన్నన్న
ఒబ్బోళీ బిట్టు అద్భుతే హోరగిసింద బిగి హకిదరు.
స్వానగ్యహదింద హరిదుబంద రక్తదల్లి నిన్న
కవితగెందపు, నిన్న అసహాయక చిత్తార్గలిద్దపు.
యారోభురు నిన్నన్న రాక్షసల్ల. బెల్గే రక్తదల్లి
తొయ్య నిన్న దేహవన్న ఎత్తికాకులు బందాగ
నెత్తర మఁడవినల్లి అద్దద బెరభుగళింద రక్త
జిమగుకిత్తు, గోచరగళ మేలింద నిన్న కవితగళ
హనియుక్కిద్దపు.

సత్త మేలే నీనెను యారిగూ తొందరే కోడల్లిల్ల
రాబియా. అదక్కాగియే, నీను చిక్క వయసిల్లే
మదువగే ముండియే సత్తరూ, ఎల్ల సేరి నిన్నన్న
‘పుటీయనో కావ్వడ తాయి’ ఎందు హోగలిదరు.
నావు ఇంధ సుట్టగళన్న బోగళుక్కిద్దేవే
రాబియా. ఇదర నడువే పేమ-ఔండ, కావడ
కథగళ ఎగ్గిల్లదే హబ్బత్తలే ఇరుత్తవే.

నిన్నాత్కే శాంతి సిక్కలీ రాబియా.
ఆఘ్�నిస్తున్నదల్లి, ఇవత్తిగూ కూడ ప్రీతి ఎంబ
మాతు ఆడిదరూ నిన్న కొలెమాయితెండే అధా
ఎంబుదన్న నినగే మత్తోమై హేళబేచిత్తు.